

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

Ἐσωτερικῶς:
 Ἐκδοὰ . . . 116α 15
 Ἐξάμηνος . . . » 8
 Ἐξωτερικῶς:
 Ἐκδοὰ . . . γράμματα 20
 Ἐξάμηνος . . . » 12

Αἱ συνδρομαὶ πῦμπονται εἰς
 διεθνεῖς ταχυδρ. ἐπιταγὰς καὶ
 γραμμάτια τῆς βουλγ. τραπεζῆς
 δι' ἐπιστολὴς ἐπὶ ἀποστάσει.

Τὰ γραφεῖα τῆς « Ὀδησσός »
 ἐν τῇ ἁ. τμῇ ἔστιν Ἀριθ. 534.

ΟΔΗΣΣΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ ΚΑΙ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΑΙ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ

Ἐν τῇ ἁ. σελίδι, ὁ δειχθεὶς λ. 2
 Ἐν τῇ β. » » » » 1
 Ἐν τῇ γ. » » » » 50
 Ἐν τῇ δ. » » » » 25

Διὰ διαρκείας ἀγγελίας γίνονται
 ἰδιωτικαὶ συμφωνίαι

Τὰ πρὸς τὴν « Ὀδησσόν »
 ἀποστελλόμενα χειρόγραφα
 δηλοῦντα τὸν τόπον τῆς προε-
 λεύσεως καὶ ὄντα ἐνυπόγραφα
 δὲν ἐπιστρέφονται, τὰ δὲ μὴ
 τοιαῦτα δὲν λαμβάνονται
 ὑπ' ὄψιν.

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ

X. A. ΛΑΜΠΡΙΔΗΣ

Ἀπελευθερώσας; A la direction du Journal « Ὀδησσός ».

— 2 — ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ 20 ΕΚΑΤΟΣΤΩΝ —

ΦΥΛΛΟΝ ΤΟΥ ΠΑΡΕΛΘ. ΕΤΟΥΣ ΤΙΜΑΤΑΙ 5 ΛΕΒΩΝ

— 2 — ΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΑΡΗΡΟΝΟΝΤΑΙ —

ΤΑ ΠΑΡΕΛΘΟΝΤΑ ΦΥΛΛΑ ΤΙΜΩΝΤΑΙ ΛΕΒΩ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΕΝ
ΣΤΕΝΗΜΑΧΩ.

Τὴν 25 Νοεμβρίου, ἑορτὴν τῆς
 ἁγίας Αἰκατερίνης κατὰ παλαιὰν
 συνήθειαν ἐπικρατήσασαν ἐνταῦθα
 οὐκ οἶδα ὅπως, ἐώρτασε τὸ Ἑλλη-
 νικὸν κεντρικὸν Παρθεναναγωγεῖον
 τὴν ἐπέτιον αὐτοῦ, διεξαχθεῖσαν
 λαμπρῶς καὶ εὐαρεστήσασαν τοῖς
 πασι. Πανταχοῦ καὶ ἀλλαχοῦ τοῦ
 Ἑλληνισμοῦ, τοῦτε ἐλευθέρου καὶ
 δούλου ἡ ἑορτὴ αὕτη ὡς ἑορτὴ τοῦ
 Παρθεναναγωγείου εἶναι ἀγνωστος.
 Τὰ σχολεῖα τὰτε τῶν ἀρρένων
 καὶ τὰ τῶν θηλέων μίαν καὶ μό-
 νην ἔχουσι τοιαύτην ἑορτὴν, τὴν
 τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν κατὰ δὲ τὴν
 ἐν λόγῳ ἡμέραν οὐ δὲ καὶ σχολ-
 λαζουσιν. Ἡ συνήθεια αὕτη ἐπε-
 κράτει καὶ ἐν Φιλιππουπόλει πρὸ
 ὀλίγων ἀκόμῃ ἐτῶν, ἐξέλιπε δὲ ἡ-
 δι. Ἰδοὺ τὰ κατ' αὐτὴν δι' ὀλίγων
 ἀορίστων καὶ γενικῶν γραμμῶν:
 ἡ διασκευὴ τῆς σχολῆς ἐορτάσι-
 μος εὐχὴ ἡ ἀγιασμός ψαλλό-
 μενος ὑπὸ τοῦ ἀρχιερατικοῦ ἐπι-
 τρόπου λόγος τῆς κ. διευθυντρίας
 ὅτε μὲν λίαν σύντομος, ὅτε δὲ ἄ-
 γαν σχολιοτενής, ἀναλόγως τῶν δι-
 αθεσεων τῆς διευθυνούσης ἐκάστο-
 τὸ Παρθεναναγωγεῖον ἄσματα καὶ
 ποιήματα ἀδόμενα καὶ ἀπαγγελ-
 λόμενα ὑπὸ τῶν εὐπρεπῶς ἐνδε-
 θυμένων μαθητῶν καὶ τέλος τὰ
 τυπικὰ συγχαρητήρια πρὸς τὴν κ.
 διευθύντριαν τῶν παρευρεθέντων ἢ
 μᾶλλον τῶν παρευρεθεισῶν — καθ
 ὅσον τὸ ἀκροτήριον ἀποτελοῦσι
 μᾶλλον ἐξ ἀντιπροσώπων τοῦ ὠ-
 ραίου φύλου. Ἀπὸ ἐτῶν παρακο-
 λουθῶν τὰς τοιαύτας τελετάς ὡς
 καὶ τὰς ἐξετάσεις τῶν σχολείων
 ἀλλ' ἐνίοτε ἢ διότι ὡς ἐκ τῆς ἀπο-
 στάσεως δὲν δύναμαι νὰ παρα-
 κολουθῶ καλῶς τὰ ἐξεταζόμε-
 να, ἢ ἀδόμενα ἢ ἀπαγγελλόμενα
 ἢ καὶ διὰ λόγους ὅλως ἀνεξαρ-
 τήτους τῆς θελήσεώς μου ἀρίνω
 πάντα ταῦτα παρερχόμενα ἐνώπι-
 ον μου ὡς οὐδεμίαν ἐμποιοῦντά
 μοι ἐντύπων καὶ παραδιδομαι
 εἰς σκέψεις κατ', ἐπίρασιν μὲν μὴ
 σχετιζομένας πρὸς τὰ λαμβάνον-
 τα χώρα ἐνώπιον, πράγματι δ' οὐ-
 σης κυρίως συναρεῖς πρὸς ταῦτα.
 Οὕτω πιν. ἀντὶ νὰ ἐξετάσω ἂν ὁ
 διάκοσμος τῆς σχολῆς ἦτο ἢ ὄχι
 οἶος ἔπρεπεν, ἂν ὁ λόγος ἦτο κα-
 τελληλος τῇ περιστάσει καὶ ἀντα-
 πεκρίνετο εἰς τὰς γνώσεις τοῦ πλῆ-
 θους; ἂν τὰ ἄσματα καὶ τὰ ποιή-
 ματα καλῶς ἐξελέγησαν, ἐνάλι-
 λησαν καὶ ἀπηγγέλησαν καὶ ἂν
 ἐν τῇ ἀκροτηρίῳ παρευρίσκοντο
 ὅσοι ἔπρεπε, κ. τ. λ. ἀπέτεινα πρὸς

ἐμὰν τὴν ἀπλουστάτην ἐρώτησιν
 ἦν καὶ ἄλλοτε πολλάκις ἐν παρο-
 μοίαις περιστάσεσι καθυπέβαλον ἐ-
 μαυτῶ. πρὸς τί πάντα ταῦτα; καὶ
 ἂν πράγματι ὑρίσταιτο σκοπὸς τῆς
 ἐπιτυχίας; ἀράγε οὗτος διὰ τοῦ
 μέσου τοῦτου; Διότι ἐπὶ τέλους
 πάντες ὁμοῦ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ οὐκ
 ταῦτα ἐξετάσεις, τελεταὶ καὶ ἐν-
 γένει τὰ σχολεῖα εἰναι μέσα διὰ
 τινὰ σκοπὸν καὶ οὐχὶ αὐτὸς οὗ-
 τος ὁ σκοπός. Ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ σκο-
 ποῦ ἐγένετο, γίνεται καὶ θὰ γίνε-
 ται πάντοτε καὶ πανταχοῦ πάντα
 πολὺς, προκειμένοι νὰ ματαιωθῇ
 οὗτος.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῶν διδασκαλία καὶ
 ἀγωγή παραγινώσκονται τὸ μέσον ἐκ-
 λαμβάνεται ὡς ὁ σκοπὸς καὶ δι' αὐ-
 τὸν. Ἀλλαχοῦ διακρίνονται ἡ ἀ-
 γωγὴ καὶ ἡ διδασκαλία ἢ πρῶ-
 τή ἀσχολεῖται μᾶλλον περὶ τὴν
 μόρφωσιν ὑπὸ αἰσθημάτων καὶ τῶν
 τάσεων διὰ τῆς ἔξεως, ἢ δευτέρα
 ἀπ' ἐναντίας εἶναι σκόπιμος καὶ συ-
 στηματικὴ μετάδοσις παραστάσεων
 καὶ ἐπιδεξιότητων.

Ἡ ἀγωγή καὶ διδασκαλία δὲν
 ἀποκλείουσιν ἀλλήλας, ἀλλὰ συν-
 δέονται στενῶς. ἂν ἡ διδασκαλία
 δὲν παιδαγωγῇ, οὐδεμίαν ἔχει ση-
 μασίαν ἔχουσι δὲ αὗται τὴν αὐ-
 τὴν πρὸς ἀλλήλας σχέσιν ἦν καὶ
 ὁ σκοπὸς πρὸς τὸ ὄργανον διότι
 ὄργανον τῆς ἀγωγῆς εἶναι ἡ διδα-
 σκαλία, σκοπὸς δὲ τῆς διδασκαλί-
 ας εἶναι ἡ ἀγωγή. Προκειμένου νὰ
 ἐνεργήσῃ ἡ διδασκαλία παιδαγω-
 γικῶς πρέπει αὕτη νὰ εἶναι τοιαύ-
 τή ὥστε τὸ σύνολον τῶν ψυχι-
 κῶν δυνάμεων τῶν παιδῶν νὰ ἀ-
 ναπτίσῃται φυσικῶς καὶ ἐν ἁρμο-
 νίᾳ. Παρ' ἡμῶν ἡ διδασκαλία προ-
 τίθεται νὰ προσπορίσῃ τοῖς μαθη-
 ταῖς μόνον γνώσεις νεκράς, γίνε-
 ται ἡρῶν μόνον περὶ μηχανι-
 κῆς μεταδόσεως γνώσεων καὶ ἐπι-
 δεξιότητων, ἡ διδασκαλία εἶναι μόνον
 κατ' ἐπίρασιν ἀπλῆ συσσώρευ-
 σις ξηρῶν γνώσεων ἀνευ ζαίης
 οὐδ' αὖτις ἐπιδρώσων ἐπὶ τοῦ πνεύ-
 ματος δὲν αἶγει δὲ οὐδ' αὖτις πρὸς
 τὸ δένεσθαι, δηλ. τὴν ἐλευθέρην
 καὶ ἀτεξοῦσιον χρῆσιν τοῦ διδα-
 χθέντος ἔπειτα καλλιέργει ἡρῶν
 μόνον τὴν ψυχὴν τοῦ παι-
 δος πρὸς ἀνάπτυξιν μόνον τοῦ
 νοῦ καὶ πρὸς βλάβην τῆς καθ' ὅλον
 ψυχικῆς ἁρμονίας, ἀρ' ἢς πηγάζει
 ἡ ἀληθὴς δρῶσα ζωὴ. Ἡ διδασκα-
 λία πρέπει νὰ παρέχῃ τῇ μαθη-
 τῇ ζωὴν καὶ ἐνθουσιασμόν διὰ
 τὴν διδασκαλίαν, ὥστε οὐ μόνον
 τὸ περιεχόμενον νὰ δεσμεύῃ αὐ-
 τὸν, ἀλλὰ καὶ τὸ εἶδος καὶ ὁ τρό-
 πος τῆς διδασκαλίας πρὸς τοῦτοις

πρέπει νὰ ἐπενεργῇ διαρπάζουσα
 καὶ ἀναζωπυροῦσα καὶ νὰ ἐθίξῃ
 εἰς τὴν τάξιν, τὴν σκέψιν καὶ ἡ
 συχνίαν, νὰ μορφώσῃ ἀρακτῆρα
 ἰσχυρῶς βουλήσεως καὶ νὰ παρέχῃ
 ἐνδύμεχον πεποίθῃσιν δυνάμειας.
 Ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ γείνη λό-
 γος περὶ παιδαγωγούσης διδασκα-
 λίας, ὁ δὲ διδάσκαλος δὲν δικαι-
 οῦται νὰ εἴπῃ ὅτι διδάσκων παι-
 दाγωγεῖ καὶ παιδαγωγῶν διδά-
 σκει.

Κυρίως διακριτικὸν σημεῖον τῆς
 παιδαγωγούσης διδασκαλίας εἶναι
 ἡ ἐπίδρασις τῆς ἐπὶ τοῦ φρονήμα-
 τος, ἐπὶ τῆς βουλήσεως τοῦ μαθη-
 τοῦ. ἂν τὸ φρόνημα τοῦ ἀνθρώ-
 που δὲν μορφοῦται καὶ δὲν ἐξευ-
 γενίζεται, ἂν ἡ διδασκαλία ἔχῃ
 μόνον ἓνα σκοπὸν, νὰ μορφώσῃ
 τὸν νοῦν καὶ νὰ καταστήσῃ τὸν
 ἀνθρώπον νουνεχῇ, τότε πρέπει
 νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι τὰ τῶν
 σχολείων καὶ τὰ τῆς ἀνθρωπότη-
 τος ἔχουσι κακῶς. Διότι ἂν δὲν
 εἶναι καθ' αὐτὸν ἀληθές, ὅτι πολ-
 λαὶ γνώσεις καθίστασι τὸν ἀνθρώ-
 πον νουνεχῇ, εἶναι ἀκόμῃ πολὺ ὀ-
 λιγώτερον ἀληθές, ὅτι οἱ νουνεχέ-
 στατοι τῶν ἀνθρώπων εἶναι καὶ οἱ
 κάλλιστοι. Εἶναι δὲ λίαν ὀρθὸν
 τὸ λεχθέν ὑπὸ τοῦ Frobe: τὸ ἀνα-
 ζητεῖν τὰ ἐλατήρια τῶν πράξεων
 μας ἐν τῇ κεφαλῇ, ἀντὶ ἐν τῇ
 καρδίᾳ, εἶναι πλάνη παλαιά. Ἡ
 κεφαλὴ ὁμοιάζει τῇ ναύτῃ, ὅστις
 κρεμαστός ἐπὶ τοῦ θαρακίου (τοῦ
 ἱστοῦ) ἔχει ἐνώπιον τὸν τὴν με-
 γίστην θέαν καὶ ἀποψιν καὶ πρῶ-
 τος προσβλέπει τὸν εὐτυχῆ λιμένα
 ὅστις ὅμως δὲν κατέχει καὶ τὴν
 δυνάμιν νὰ προσπλεύσῃ πρὸς αὐ-
 τόν.

Ἡ καρδία ἀπ' ἐναντίας ὁμοιάζει
 πρὸς τὸν πηδαλιῶχον, ὅστις σιω-
 πῶς παρατηροῖ ἐπὶ τῆς ναυτικῆς
 τυξίδος καὶ ὁδηγεῖ τὸ πλοῦμα ἡ-
 σέως καὶ ἐπιτηδεύει διὰ μέσου
 διελλῶν καὶ κυμάτων. ἂν ἡ καρ-
 δία εἶναι καλὴ, τὸ πᾶν εἶναι καλόν
 ἂν ἡ καρδία εἶναι κακὴ καὶ τὸ πᾶν
 εἶναι κακόν πρὸ πάντων λοιπῶν ἂς
 ἐπιδοξώσωμεν ἐν τῇ διδασκα-
 λίᾳ καὶ ἀγωγῇ νὰ ἐξευγενίσωμεν
 τὴν καρδίαν. Ἐν πίσῃ περιπτώσει
 ὅμως εἶναι ἀληθές, ὅτι οἱ ἀνθρώ-
 ποι δὲν ζῶσιν, ὅπως σκέπτονται,
 ἀλλὰ σκέπτονται ὅπως ζῶσιν.
 ἂν ἡ ἐλπίς ἢ εὐγένεια τοῦ προ-
 νήματος ὁ ἱκανώτατος καὶ εὐδι-
 μονέστατος τῶν ἀνθρώπων οἶδε
 μίαν ἐκτετατὴν ἀξίαν. Ἡ καλλιέργεια
 τοῦ πνεύματος ὑπὸ πᾶσαν ἐποψιν
 βεβαίως δὲν εἶναι ἀξιοῦμεντος, ὡς
 εἶπεν ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλ-
 μος ὁ Ι' ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ εἴ-

ναι ὁ ὕπατος καὶ τελευταῖος σκο-
 πός.

Τελικὸς σκοπὸς τῆς καλλιέργειας
 τοῦ πνεύματος πρέπει νὰ εἶναι ἡ
 μόρφωσις χαρακτῆρος.

Ἐπιτυχίανεται ἀραγε τοῦτο παρ'
 ἡμῶν δι' ὧν διαθέτομεν μέσων καὶ
 ὡς διαθέτομεν ταῦτα; — Δὲν εἴ-
 ραι ἀπαισιόδοξος ἀλλ' εἰς τὴν πα-
 ρούσαν περίστασιν θὰ ἐδίδον ἀρ-
 νητικὴν ἀπάντησιν.

Γ. Μουσαῖος.

Εν Στενιμάχῳ τῇ 3'ῃ Νοεμ. 1892,

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

— 0 —

(Τακτικὸν ἡμῶν ἀνταποκριτοῦ)

Εν Γαλατῇ τῇ 18 Δεκεμβρίου. — Τε-
 λευταῖος ὁ Κάουλλα, ὁ γερμανὸς ἀ-
 νάδοχος τῶν σιδηροδρόμων, ἐκοπα-
 σεν ὑπερβολικὰ πρὸς ἐπιτυχίαν τῶν
 σχεδίων του.

Διαρκῶς ἔτρεχεν ἀπὸ τῆς Γερμανι-
 κῆς πρεσβείας εἰς τὰ Ἀνάκτορα, ἐπει-
 τα ἐκεῖθεν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Δη-
 μοσίων ἔργων, ἐνθα ἔσχε μακρὰς συν-
 εντεύξεις μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ Τεφφικ
 πασσά. Τελευταῖος ὅμως παρουσιάσθη-
 σαν δύο Ἀγγλοὶ ἐργολάβοι, ἰσχυρῶς
 ὑποστηριζόμενοι ὑπὸ τῆς Ἀγγλικῆς Πρε-
 σβείας, τούτων ἕνεκα ὁ Κάουλλας ἡ-
 ναγκάσθη νὰ τροποποιήσῃ τὰς προτά-
 σεις του.

Ἰκανὴν ἐντύπων προὔξενε κατ' αὐ-
 τὰς ἡ ὑποδοχὴ ὑπὸ τῆς Α. Μ. τοῦ Σουλ-
 τάνου τοῦ Δημήτρωφ, πράκτορος τῆς
 Βουλγαρίας ἐνταῦθα. Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ,
 καθ' ἣν ὑπεδέχθη τὸν κ. Δημήτρωφ ὁ
 Σουλτάνος, ἐδέχθη ἐπίσης καὶ τὸν Νε-
 λίδωφ καὶ τὸν Καμπῶν, πρεσβευτὴν τῆς
 Γαλλίας.

Ὁ κ. Δημήτρωφ συνδιελέχθη ἀνευ
 διερμηνέως, διότι γνωρίζει ἄριστα τὴν
 τουρκικὴν γλῶσσαν. Τὶ ἀκριβῶς ἐλέ-
 χθη ἐν τῇ συνδιαλέξει βεβαίως ἀγνο-
 εῖται, διότι ἐτηρήθη μυστικόν. Ἡ ἀκρό-
 ασις διήρκεσε πλέον τῆς ἡμισείας ὥ-
 ρας. Ἐγνώσθη μόνον ὅτι ὁ Σουλτάνος
 ἠρώτησε περὶ τοῦ κ. Σταμπολῶφ μετὰ
 πολλοῦ ἐνδιαφέροντος, ὁμιλήσας καὶ
 ἐκφρασθεὶς κολακευτικώτατα περὶ αὐ-
 τοῦ, καὶ περὶ τὸ τέλος τῆς ἀκροάσεως
 ἀνήγγειλεν ὅτι θὰ στείλῃ δύο ὠραίους
 ἀραβικοὺς ἵππους. Ἀδεται μάλιστα ὅτι
 ὁ Δημήτρωφ οὐκ ἐπὶ τῆς εὐκαι-
 ρίας αὐτῆς ἔκαμε λόγον περὶ τῆς ἀ-
 ποστολῆς εἰς Μακεδονίαν Βουλγάρων
 Ἀρχιερέων. Λέγουσιν ἐπίσης ὅτι ὁ Ἀναξ
 ὤμιλησε μετὰ τοῦ κ. Πράκτορος καὶ
 περὶ τῆς μελετωμένης ἀναθεωρήσεως
 τοῦ Συντάγματος.

Πρὸ τινων ἡμερῶν ἐν Γαλατῇ ἐν
 τινι καφενεῳ ἐπονομαζομένῳ «Κα-

φεννείον της Αφρικής· έλαθε χάραν σαρπλοκή ναυτών Ιταλών και Ρώσων· ήτις παρ' ολίγον να λυθή μεγάλης δυσστάσεως, εδύχως ή Αστυνομία και άξιοματικοί άρμολόγων των στόλων δρμόντες κατέστειλον ταύτην. Επληρώθησαν έκατέρωθεν τρις. Εδύχως άκινδύνως. Καί ούτως ή έν Γαλατα Ρωσοϊταλική άφμαχία αίστως έληξεν.
Ε.

Εν Βόρνη τη 23 Δεκεμβρίου 1892

Η ΛΗΞΙΣ ΤΗΣ ΣΟΒΡΑΝΙΕ

Τη 15η τρέχοντος μετά της δεούσης πομπής ή Α. Β. Υ. ό Πγεμνόν Φερδινάνδος μετέβη είς την Σοβράνια και έκήρυξε την λήξιν των εργασιών της παρούσης συνόδου. Εν τφ λόγω του ή Α. Β. Υ. ό Πγεμνόν Φερδινάνδος έξέφρασε προς τούς Αντιπροσώπους του έθνους την ύψηλήν ευαρέσκειάν Του επί τη καρποφόρφ των εργαρίφ κατά τούς δύο μήνας των εργασιών της Σοβράνιας και ύψη έπήρασεν αυτός διά την άπόφασιν των όπως άναθεωρηθή το Σύνταγμα.

Τη άληθεία έάν ρίψωμεν έν θέμματα επί των εργασιών της ληξούσης συνόδου παρατηρούμεν ότι αρκετά γόνιμος ήρ. Η συνάφης του δανείου προς κατασκευήν της μεγάλης σιδηροδρομικής γραμμής είνε γεγονός μεγάλης σημασίας διά το μέλλον της Βουλγαρίας. Ωσαύτως ή κατασκευή των λιμένων του Βύργου και της Βόρνης θέλουσιν δώσει ζωήν είς το έμπορίον και καθ' όλου είς την οικονομικήν ευπραγίαν του τόπου. Διάφοροι έπίσης νόμοι ψηφισθέντες υπό της βουλής είνιν θεήματα άριδήλα της νομοθετικής εργασίας. Τοιούτοι είνιν οι νόμοι περί Γεωργικής Τραπεζής, περί έμφυχώσεως της έγχωρίου βιομηχανίας, περί ένοχικού δικαίου κλ. Καί τέλος ή παρψηφεί σχεδόν άπόφασις πλέον περί της άναθεωρ. του θεμελιώδους της χώρας νόμου. Μετά νόσον γόνιμον και καρποφόρφ εργασίαν έπραπε πλέοννά λήξουσιν ά εργασίαι της Βουλής έν' άπέλθωσιν οι πατέρες του έθνους είς τάς έστίας των τάς άκογενειακάς όπως διέλλωσι έορτάς. Εν γένει ή όψις της τηλευταίας συνόδου της Σοβράνιας ήν γόνιμος όσον άφορά τα πρακτικά άποτελέσματα των εργασιών της. Η κυβέρνησις χωρεί προς

τά πρόσω άνεπιμέλειατος έξωτερικών έπιδράσεων και άντιπολιτευτικών φιλονεικιών, μακράν δέ των σχολαστικών συζητήσεων προσπαθεί να άυξήση το γόνιμον του παρ' τας έξους σεβασμού. Δύναται δέ τις να έπείη ότι ούκ ολίγον το έπιτοργχάνει καθόσον μεταξύ των Βαλκανικών λαών μόνος ό Βουλγαρικός παρουσιάζει το ζήλευτον άληθώς τουτό μέτρον της πείθαρχείας είς τάς θελήσεις της κυβερνήσεως αυτού είτως ότι αύτη ως φέρουσα την ύπερ όλων όλων εύθύνην μεριμνεί ούκ ολίγον ύπερ της ευημερίας της χώρας διά και άνεξελέγκτως άποδέχεται πάν τό ύπ' αυτής έπιβαλλόμενον. Υπό την έποψιν ταύτην ή κυβέρνησις χρήζει άληθώς συγχαρητηρίων έπιτοργχάνους· ότι άλλοι έν άπολύτω πλειοψηφία δέν δύνανται να έπιτύχουσιν ύπερ του έθνους των θυσιζόμενοι έν τφ πελάγει του κομματισμού και της ένεκα τούτου καταπολεμήσεως παντός έστω και άγαθού.

ΤΗ ΑΘΗΝΩΝ

(του τακτικού ήμιν άνταποκριτού)

Αθήναι, 12 Δεκεμβρίου 1892

Ξηροτέρα και άγονατέρα κοινοβουλευτική περίοδος άρ' ής διερχόμεθα ούδέποτε παρατηρήθη είς τα της Βουλής μας χρονικά. Τοσοῦτα δέ μάλλον είναι τοῦτο παράδοξον, καθ' όσα προσεδόκα τις σποδράν έκρηξιν των διαμαχομένων έν τη Βουλή φατριών, ως έκ των άναρχειών έπ' έσχάτων οικονομικών της χώρας δυσχερειών, αίτινες έστω και φαινόμενικάι, έδει έν τοῖτοις να έμπούσαν ισχυράν αίσθησιν και να έκρηχθώσιν οι άντιπρόσωποι είς διηνεκείς έπερωτήσεις επί ταίς άντιζόοις διαδόσεσι περί παρατήσεως του ύπουργείου άρ' ένός ή της μερικώς αυτού μετατροπής άρ' έτέρου. Εξαιρέσει τοῦτο έκ Λοκρίδος βουλευτοῦ και ευπραδοῦς ρήτορος κ. Αθ. Εὐταξία οὔδεις είχε το σθένος να πολεμήσῃ την συστηματικήν σιγήν του κ. πρωθυπουργού. Το φαινόμενον τοῦ έπροξένησεν ικανήν έντύπωσιν είς τούς πολιτικολογούντας κύκλους, σχετιζόμενον δέ προς την έπιταθείσαν πρό τινος διάδοσιν της μεταβίσεως σημαίνονταν προσώπων πα-

ρά τφ βασιλεί έν τοίς άνακτόροις, έξήγησε την έμπαρόντιδα συνηρητικότητα των κ. κ. Καραπίνου. Ράλλη και του άγαν βασιλικού Κωνσταντοπούλου. Κατά την έν λόγω διάδοσιν, ό βασιλεύς πειθόμενος έκ των πραγμάτων, άτι νέα φορολογία επί του λαού θά συνεπιφέρη πάμπολλα δεινά και ίσως συμπαρασύρη ή θύελλα και αυτό της βασιλείας το γόνιτρον, άπεράσισε να δηλώσῃ τοίς Συμβούλοις Αὐτοῦ, ότι πρέπει όπωσ δήποτε να δοθῇ πέρας είς τάς μειούσας την δημοσίαν πίστιν διαδόσεις. Άγνοώ βεβαίως τι άπήντησεν ό πρόεδρος του Υπουργικού Συμβουλίου έν όνόματι των συναδέλφων του, έν οίς άναντιρρήτως πλείστοι εισί προσωπικότητες, αίτινες παρουτούμεναι του ύπουργικού άξιώματος συνεπεία τυχόν βασιλικών δυσμενειών, οὔδέν έχουσι να άπωλέσωσι της δημότιτος ως λ. χ. οι κ. κ. Σιμόπουλος και Θεοτόκης οὔτινες έν πλήρει άνεξαφτησία φρονήματος έκάκισαν έν ύπουργική συμβουλίφ κυβερνητικά τινα μέτρα έκ των ύστέρων άποδειχθέντα άνεπαρκή, όσα και άνεράρμοστα έν έλευθέρφ μετ οὔ πολὺ γηράσποντι πολιτεύματι και οἷον επί παραδείγματι το περί στρατιωτικής άστυνομίας νομοσχέδιον.

Όπως κών ή διά των άνωτέρων δέν έπιθυμώ να υποδείξω ότι πιστεύω είς τάς διασταιρουμένας διότι περί του έναντίου έχω ήδη ψηλαφητά τεκμήρια, επί τοσοῦτον δέ κρατένεται ή πεποιθήσις μου καθόσον ή Α. Μ. ό βασιλεύς δαί πάσης θυσίας επιδιώκει την άκεραίαν πρὸς τούς δανειστάς έκπλήρωσιν των υποχρεώσεων του Κράτους και ύπερ τοιούτου προγράμματος, εύτυχώς διά τόν κ. Τρικούπην, μόνος αυτός είναι κεκηρυγμένος είς τάς γενικάς του όποιου γραμάς συμπίπτει και ό κ. Ράλλης, ως το έδήλωσε διά του στόματος του ύπαρχηγού κ. Αθ. Εὐταξία. Το άπολύτως βέβαιον είναι ότι ή Ελλην. Βουλή διά των διαφόρων άρχηγών των κομμάτων της, έπεδείξατο κατά τάς κρίσεις της Πατρίδος στιγμάς δείγματα αδόλου πατριωτισμού και έθελουσίας προς την Εξουσίαν λαμβανομένου μάλιστα υπ' ύψει του εύεπιόρου και άψηακόρου των Ελλήνων χαρκτηρος. Εῖθε ή Ελληνοπρεπής και εύγενής των βουλευτών έ-

ναντι της Κυβερνήσεως τακτική να συνεχισθῇ επ' άγαθφ των καθ' όλον συμφερόντων της Πατρίδος.
Δ. Ζηδς.

ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο ρ γ α ν ι σ μ ό ς . δ ι κ α σ τ η ρ ί ω ν — Επιστέλλει ήμιν ό έν Αθήναις άνταποκριτής: Αληθή έκπληξιν προετοιμάζει είς τον έπιστημονικόν νομικόν κόσμον ό νομομαθής πρόφην ύπουργός της δικαιοσύνης κ. Γ. Φιλάρετος διά της όσον οὔπω έκδόσεως της έμβριθούς αυτού συγγραφής «Οργανισμός των δικαστηρίων»· πλουτίζων οὔτω την νομικήν βιβλιοθήκην ήτις πενιχρά οὔσα είς πρακτικώς καταληπτά συγγράμματα, όρείλει χάριτας τη άκαμάτω λειτουργή της Θέμιδος κ. Γ. Φιλάρετα. Το έν λόγω σύγγραμμα, εκτενῇ περιγραφῇν του όποιου δ' άποστείλω προς σιχώ, θά δια ρήται είς δύο μέρη, ών το πρώτον θά περιλαμβάνη την ιστορικήν εξέλιξιν των καθ' όλον το κράτος οργανισμών των δικαστηρίων, έν δέ τφ δευτέρφ μέρει θά έπιλαμβάνεται των διατάξεων της Πολιτικής Δικονομίας, ξηρώς διατυπωμένων τούτων δικην άρθρων κώδικος, ως έν Γαλλία κατηρτίσθη το «droit civil» με την πλεονεκτικόν διαφοράν ότι αι παραπομπαι θά ώσι πλουσιώτεραι, άτε του συγγραφέως συγκεντρώσαντος έν συστήματι του δυσχερεστέραν μέθοδον εργασίας διά της ύποδείξεως όλων των συγγραφέων των μνημονευσάντων του είς παραπομπήν και επί παραδείγματι χαρίου της Πολιτικής Δικονομίας. Η εργασία όμολογουμένης είναι έπιπονος, αλλά διά σκαπάνέα έπιστήμονα τοιούτον, οἷος ό κ. Γεώργ. Φιλάρετος, είναι ζήτημα όλιγοχρόνιον επαναπαύον την συνειδήσιν του πεποιθώς ότι προσφέρει πολυτίμους τη έπιστήμη ύπηρεσίας.

Ο έν Βόρνη Ελλην. π ρ ό ξ ε ν ο ς — Ο αυτός άνταποκριτής επιστέλλει και τα εξής: Θετικώς πληροφορούμαι ότι το έπί των έξωτερικών ύπουργείων τηλεγραφικώς διέταξε τόν έν Βηρυττφ τέως Γεν. πρόξενον κ. Δη-

(29) ΥΠΟΦΥΛΛΙΣ «ΟΔΗΣΣΟΥ» (29)

ΟΙ ΔΙΔΥΜΟΙ

(Πρώτον και νουνόκον διήγημα)

υπό

Γ. Ο ΣΚΑΝΑΒΗ

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ

Α!

Και όρας ή φωνή της άναμνήσεως περιεβόμβη τα άτά του, το δέ φάρμακον έδειχῃ άπρόσπορον διά τόν χαρκτηρόα του! Διό και καθέσθεις μεμοναμένος έν τφ μέσφ του θορυβούντος πλήθους της διασκεδάσεως, και των

παταγιδών γελάτων των εύθύμων κορυσιών, εύρισκέν ανακούφισιν τινα της λύπης του έν τη θέφ της Εριέττης ής το παραστατικόν, άι κινήσεις και έν γένει το όλον σώμα υπ νύμμιζεν αύτφ την Ροζαλίαν του ήν επί δεκαεξ ήδη έτη έκλειεν ως νεκράν.

Η Εριέττα έπίσης μέχρι της στιγμής εκείνης οὔδέποτε είχαν ύψώσει τούς όρβαλμούς όπως ίδι άνδρικών πρόσωπον. Η όψις όρας του πρίγκηπος, το άρρεναπὸν αυτού πρόσωπον, το γιγάντειον παράστημα την ήράγκασε να μη δύναται έν τφ κρυφφ να άποσπάσῃ τα βλέμματα απ' αυτού!

Την συγκίνησιν ταύτην παρατηρήσας ό πρίγκηψ έν τοίς όφθαλμοίς της νεαράς γυναίκος είπεν είς το οὖς του άκολούθου του:

— Όποιον τρυφερόν πλάσμα, όποια

γοητεία ύπάρχει έν τοίς βλέμμασιν αυτού, έν τη φυσιογνωμίφ της!

Εν τφ μεταξύ ή κόμησσα Δουάλ έξήλθεν να άναπνεύσῃ έκ του κόπου του στροβίλου διότι παρ' την γεροντικήν της ήκικίαν άφατον ήσθάνετο ήδονήν είς τούς χορούς και ίδια άφότου έλάμβανεν είς αυτούς μέρος και ή θυγάτηρ της Εριέττα.

Την κόμησσαν ήκολούθησεν ό άκούλθος του πρίγκηπος. Εν τφ άναπνυτηρίφ έπλησίασεν αυτήν και ήρώτησε:

— Με άναγνωρίζετε κ. κόμησσα:

— Οὔδε ποσώς φίλε μου, άπήντησεν αύτη.

— Ποῦ είναι ή κατοικία σας;

— Είς την όδόν Λουδοβίκου, 14-ου άριθ 223.

— Καί κατά ποίαν δύναται τις να έχη την τιμήν να τύχῃ άκροάσεως παρ' ήμιν αύριον;

— Την ένδεκάτην άπήντησεν εύγενώς ή γηραιά δέσποινα.

— Ο κύριός μου, ό πρίγκηψ, κυρία κόμησσα θά θεωρήσῃ έαυτὸν λίαν εύτυχῇ εάν άξιωθῇ άκροάσεως παρ' ήμιν

— Θα το θεωρήσω εύτύχημα και μεγάλην τιμήν, κύριε.

— Εὐχαριστώ!

— Λοιπὸν ες αύριον.

— Ες αύριον κυρία κόμησσα.

Μετά την άναχώρησιν του άκολούθου, ή κόμησσα ήρξατο διαλογιζομένη.

— Περιέργον! ή οικειότης του άνθρώπου αυτού, ό ήχος της φωνής του, το βλέμμα του, μοι έπενθυμίζουν άνθρωπον τὸν όποιον και άλλοτε είδον· αλλά ποῦ λοιπόν; ποῦ και πότε συνήνησα αυτόν τὸν άνθρωπον; . . . Όπως δήποτε ή επαύριον θά δείξῃ.

Ακολουθῶς είσηλθεν είς την αἴθυσαν,

μήτριον Κυπρίτην, νὰ ἐπισπεύσῃ τὴν εἰς Βάρναν ἀναχώρησιν του λόγῳ πολιτικῶν ἀναγκῶν. Εἰ καὶ γνωστὸν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς, ὅστις εἶπερ τις καὶ ἄλλος εἶναι εἰς θέσιν νὰ σταθμίσῃ τὴν βαρύντητα ἐκάστου τῶν διπλωματικῶν Ἑλλήνων ὑπαλλήλων καὶ ἀντιπροσώπων παρὰ ταῖς ξέναις Αὐλαῖς, ἐν τούτοις θεωρεῖ τὸν κ. Κυπρίτην ὡς ἓνα τῶν ἱκανωτέρων καὶ ἀξιοπρεπεστέρων προξενικῶν ὑπαλλήλων, ἔνεκεν δὲ τούτου διώρισεν αὐτὸν ἐν πόλει ἔνθα μεγαλύτερον κέντρον Ἑλληνισμοῦ καὶ προσροατέρᾳ πρὸς δρᾶσιν καὶ παροχὴν πολυειδῶν τοῖς ὁμοεθνεῖσιν ὑπηρεσιῶν. Ὁ κ. Κυπρίτης, τρέφω δὲ ἀμέριστον περὶ τοῦτου τὴν πεποίθησιν, θὰ καταστή προσφιλὴς τῇ αὐτῇ προεχούσῃ ὁμοεθνεῖ παροικίᾳ, ἥτις ἐν τῇ προσώπῳ τοῦ νέου τῆς προξένου θὰ διαγνώσῃ ἓνα diplomate πρὸ καὶ ἓνα τῶν μᾶλλον φιλοπατρίδων ὁμογενῶν. Οἷτος δὲ τοῦ κ. Κυπρίτου ὀλίγα εἴη ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ καὶ νέου σχετικῶς πρὸς τὸν βαθμὸν του οὐδεμίᾳ ἀμυθολογία ὅτι ἐντὸς μικροῦ προαχθῆσεται εἰς τὰ ἀνώτατα ἀξιώματα τοῦ διπλωματικοῦ σταδίου.

ΔΩΡΟΝ ΤΩ ΜΠΑΡΑΚΤΑΡΗ

Χθὲς ἐπιτροπὴ ἐμπόρων τῆς ἡμετέρας πόλεως προσελθούσα παρὰ τῷ κ. Μπαρτακτάρῃ, διευθυντῇ τῆς Αστυνομίας προσήνεγεν αὐτῷ σπᾶθην χρυσοποίκιλτον εἰς ἐνδειξὴν ἐκτιμήσεως τῶν ὑπὲρ τῆς ἰσυχίας καὶ τῆς τάξεως ἐν τῇ πρωτεύουσῃ ὑπηρεσιῶν του. Ὁ κ. Μπαρτακτάρης ἐδέξατο ἀσμένως τὸ τιμητικὸν δῶρον τῶν ἐμπόρων τῆς ἡμετέρας πόλεως, εὐχαριστήσας δὲ τὴν ἐπιτροπὴν, εἶπεν αὐτῇ ὅτι οὐδὲν ἄλλο ἐπραξεν ἢ ὅτι ἐξεπλήρωσε τὸ καθήκον του.

Ο ΒΑΣΙΛΟΠΑΙΣ ΓΕΩΓΙΟΣ.—Εἰς τὸν βασιλόπαϊδα Γεώργιον τὸν εὐελπιν βλαστὸν τῆς βασιλικῆς Ἑλλήν. οἰκογενείας ἢ κυβερνήσεως τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἀπέγειμε τὸν μεγαλόσταυρον τῆς Λεγεώνας τῆς τιμῆς.

ΚΑΤΑΣΤΡΑΦΕΝ ΑΤΜΟΠΛΟΙΟΝ

Τὸ πρὸ ἡμερῶν παρὰ τὸ ἀκρωτήριον Μαλέα προσαράξαν ἄγγλικὸν ἐμπορικὸν ἀτμόπλοιο «Sir Francis Drake», ἀνήκον δὲ εἰς κεφαλαιούχους ἄγγλους, ἔνεκεν τῶν ἀγρίων κυμάτων κατεστράφη καθολοκληρίαν. Ἰδιχασθὲν καὶ καταποντισθὲν εἰς τὰ βάθη τοῦ Μαλέα. Τὸ δὲ πρὸς διάσωσιν αὐτοῦ καταπλεύσαν ναυαγοσωστικὸν «Σβίτσερ» ἔνεκεν τῆς ἐπικρατοῦσης μεγάλης τρικυμίας δὲν ἠδυνήθη νὰ προσεγγίσῃ καὶ ρυμουλκήσῃ

τοῦ χοροῦ ἠσθάνθη δὲ ἐνδόμυχόν τινα συγίνησιν βλέπουσα τὰ κρυφὰ βέβηματα τοῦ πρίγκηπος καὶ τῆς θυγατρὸς τῆς.

— Θεὲ μου! εἶπε καθ' ἑαυτὴν μὴ εἶναι ἐκ Θεῆας Προνοίας;

Καὶ ἐδράμε πρὸς τὴν θυγατέρα τῆς ἥτις ἀποσπασθεῖσα τῶν ἰδανικῶν αὐτῆς ὀνειρώων εἶπε πρὸς αὐτήν:

— Μητέρα μου! περιεργὸν ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς προσπαθεῖ διὰ τῶν βλεμμάτων νὰ προσελκύσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν εὐνοίαν μου! Δὲν δύναμαι νὰ περιστεῖλω τὴν ἱερὴ φανειάν μου σκεπτομένη ὅτι ἡ καρδιά ἐνός πρίγκηπος δύναται νὰ μοι ἀνῆκει. Εὐαρύνθη, μητέρα μου, τὸν μονότονον αὐτὸν βίον τὸν ὁποῖον διάγομεν.

— Καὶ τί ἐπιθυμεῖς κόρη μου; ἀμύλησον ἐλευθέρως.

(ἀκολουθεῖ)

αὐτὸ, κατορθώσαν μόνον μετὰ μεγάλῃς ἀγωνίας καὶ κινδύνου νὰ παραλάβῃ τὸ πλήρωμα αὐτοῦ. Τὸ καταστραφέν ἀτμόπλοιο εἶχε χωρητικότητα τόννων 1120 καὶ ἦτο ἐξησραλισμένον.

Δ. Ζ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΚΑΙ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗ.

Εὐχαριστοῦντες ἐγκαρδίας πάντας τὰς φιλομούσους κυρίους καὶ δεσποινίδας τοῖς παρασχόντας τὴν εὐγενὴ αὐτῶν συνεργασίαν ἐν τῇ Ἡμερολογίᾳ τῆς «Οδησοῦ» ἐξαίρετα συγγνώμην παρ' ὅσων δὲν ἠδυνήθημεν λόγῳ ἀνεξαρτήτως τῆς ἡμετ. θελήσεως νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς ἄλλας ἐπαρελθεῖς καὶ ὁραίας αὐτῶν ἐργασίας, ὑπισχόμενοι ὅτι θὰ πράξωμεν τοῦτο εὐκαιρίας διδομένης ἐν ταῖς στήλαις τῆς «Οδησοῦ».

Μεταξὺ τῶν μὴ δημοσιευθέντων ὑπάρχει δαστυχὴ καὶ γλαφυρὰ πραγματεία «τὸ φίλημα καὶ ἡ ἱστορία του» τοῦ ἐκ Στενιμάχου γνωστοῦ λογίου καὶ συνεργάτου ἡμῶν κ. Γ. Μουσαίου ἥτις δημοσιευθῆσεται προσεχῶς ἐν τῇ «Οδησοῦ».

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιεῖται τὸ ἐνταῦθα εὐσεβὲς χριστιανικὸν πλήρωμα ὅτι ἡ ἀκολουθία τῆς κεριαυνομήμερας ἡτοὶ τὴν Παρασκευὴν τῶν Χριστουγέννων ἀρξεται τὴν 3. Π. Μ.

Βάρνα τῇ 2 Δεκεμβ. 1892.

Εκ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως.

Τῇ 17 πύχοντος ἀπῆλθον εἰς Πύργον ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Σταμπούλῳ, ὁ Πρόεδρος τῆς Σοβράνιε Πεκάρ καὶ ὁ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Σαλλαμπάσερ.

✽✽✽

Ἐν Σορίᾳ ἀπέθανεν ὁ γνωστός Βούλγαρος φιλόλογος καὶ ἐσχάτως καθηγητὴς ἐν τῇ Φιλολογικῇ Σχολῇ Σορίας Νικόλαος Μιχαηλόβσκι. Πατὴρ τοῦ Πουτὸς Στ. Μιχαηλόβσκι. Ἡ κηδεὶα του ἐγένετο ἐν Σορίᾳ ἐπισήμως, παρακολουθούτων τοῦ προέδρου τῆς κυβερνήσεως Σταμπούλῳ, τῶν βουλευτῶν καὶ φοιτητῶν.

✽✽✽

Μετὰ χαρᾶς ἀγγέλλομεν ὅτι ὁ κάλλιστος ἰατρός Ιωάννης Φλώρης, τέως ἐσωτερικὸς ἰατρός τοῦ θεραπευτηρίου «Εὐαγγελισμός» τῆς Παθολογίας ἔδωκεν ἐν Σορίᾳ τὰς ἐξετάσεις τὸν πρὸς ἐλευθέρωσαν ἐξάσκησιν τοῦ ἱατρικοῦ του ἐπαγγέλματος ἐν Βουλγαρίᾳ. Ἐκπράζομεν αὐτῷ τὰ πολλὰ μας συγχαρητήρια, καὶ εὐχόμεθα ἀρίστην ἐπιτυχίαν καὶ εἰς τὸ πρακτικὸν στάδιον.

✽✽✽

Κατὰ τὰς Βουλγαρινὰς ἐφημερίδας ἡ κυβέρνησις διέταξε τὰς εἰς

τὰ βουλγαρικὰ μεθόρια ἀρχὰς νὰ μὴ ἐπιτρέψανσι τὴν εἰσαγωγὴν κτηνῶν ἐκ Βουλγαρίας, ἔνεκα ἐπὶ ζωοτίας.

✽✽✽

Ο δημοτικὸς τῆς πόλεως μας φόρος κατεκρύνθη εἰς τὸν ἐν Φιλιππουπόλει κ. Χρήστον Γκένστοβιτς ἀντὶ 1,222 000 γρ.

✽✽✽

Καθὰ ἐπῆλθον ἡ Σοβράνιε ἰδρυθῆσεται ἐρετειὸν καὶ ἐν Μ. Τυρνόβ, οὗ ἡ δικαιοδοσία, ἐκτὸς τοῦ οἰκείου νομοῦ, θὰ ἐπεκτείνηται καὶ εἰς τοὺς νομοὺς Σεβλιέβου καὶ Λόφτσα.

✽✽✽

Ἐπανέκαμψεν εἰς τὴν θέσιν του ὁ τυχὼν ἀδείας ὀλιγοήμερου ἀπουσίας διπλωματικὸς πράκτωρ τῆς Βουλγαρίας ἐν Βελιγραδίᾳ κ. Γοράνωφ.

✽✽✽

Τὴν παρελθούσαν Τρίτην ἡμέραν τῆς λήξεως τῆς Σοβράνιε ἀπεβίωσιν ἐν Σορίᾳ ἐκ κεραυνοβόλου ἀποληξίας ὁ βουλευτὴς Ρασγράδ Χασάν Χατζὴ Σελίμ ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν.

ΑΓΓΕΛΙΑ

Παρακαλοῦμεν θερμῶς τοὺς λαβόντας τὰς ἀγγελίας τοῦ Ἡμερολογίου τῆς «Οδησοῦ» ὅπως ἀμέσως ἐπιστρέψωσιν αὐτὰς ἐπὶ τὴν ὑποδειχθεῖσαν, διεύθυνσιν διότι ἐπιθυμοῦμεν ν' ἀποστείλωμεν αὐτὰ ἐγκαίρως.

Ἐκπράζομεν δὲ τὰς εὐχαριστίας ἡμῶν τοῖς πρὸς ἐγγραφήν συνδρομητῶν ἐργαζομένοις.

προσέτι θερμώτατα παρακαλοῦμεν, οὗς ἐπιθυμοῦντας ν' ἀποστείλωμεν, αὐτοῖς ἀντίτυπα Βουλγαρο—Ἑλληνικῆς γραμματικῆς νὰ πέμπωσιν οὐχὶ γραμματόσημα καὶ χαρτόσημα διότι ἐξαργυροῦμεν αὐτὰ μετ' ἐκπτώσεως, ἀλλὰ ταχυδρομικὰς ἐπιταγὰς προσθέτοντες εἰς γραμματόσημα τὰ ἐνὸς ἢ τῶν πέντε ἐκατοστῶν τριάκοντα ἐκατοστὰ διὰ τέλη ταχυδρομικά.

Εκ τοῦ Γραφείου

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ!! ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ!! ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ
ΟΔΗΣΣΟΥ

Ἐξεδόθη φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον καὶ ποικίλῃν περιέχων ὑλὴν ἐκ δέκα τυπογραφικῶν φηλλαν συγκεῖμενον τὸ Ἡμερολόγιον τῆς «Οδησοῦ».

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τοῖς Γραφείοις ἡμῶν καθὼς καὶ ἐν τῷ καπνοπωλείῳ τοῦ κ. Γ. Ἀρσενικοῦ παρὰ τὸ Παντοπωλεῖον τοῦ κ. Γ. Σιδεράκη ἀντὶ δύο λέβων.

Αὐτὸ ὁ 17 Δεκεμβρίου—Ἡ ἱατροδικαστικὴ ἐξέτασις ἀπέδειξεν ὅτι ὁ βαρὼνος Ράϊναχ ἀπέθανεν ἐκ φυσικοῦ θανάτου, διότι οὐδ' ἔχνος δηλητηρίου εὐρέθη εἰς τὰ ἐντόσθια ὑπὸ τοῦ ἱατροδικαστοῦ Μπουαρδὲλ.

Βερολίνον.—Ἡ Βορειο-γερμανικὴ ἐκτίθησιν ὅτι ἀπαιτεῖται ἀναπορεύτως ὁ σχηματισμὸς τετάρτης ταξιαρχίας, πρὸς πραγματοποίησιν τῆς ἐλαττωθείσης θητείας.

Βερολίνον.—22 Δεκεμβρίου. Ὁ Αὐτοκράτωρ ὑποδεχόμενος τοὺς στρατηγούς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ νέου νόμου, εἶναι διὰ τὴν Γερμανίαν ἀναπόφευκτος ἀνάγκη ὑπὸ τε πολιτικῇ καὶ στρατιωτικῇ ἐποψίᾳ.

Ὁ Αὐτοκράτωρ, ἐδέχθη τὸν Καμρβένερ πασσάν κομίζοντα τὰ δῶρα τοῦ Σουλτάνου.

Καῖρον.—Οἱ Δερβίσσαι προσέβαλον χωρίον τι τὸ Σάββατον, τὰ Αἰγυπτιακὰ στρατεύματα τοὺς ἔτρεψαν εἰς φυγὴν· τρεῖς ἐκτῶν Δερβισσῶν ἐρονεύθησαν.

Ρώμη.—Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ὁ βασιλεὺς Οὐμβέρτος ἀντήλλαξεν ἐγκάρδια τηλεγραφήματα μετὰ τῶν Αὐτοκρατόρων Αὐστρίας, Γερμανίας καὶ τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας.

Πετρούπολις.—Απὸ πολλῶν ἡδὴ ἡμερῶν οὐδὲν χολερικὸν κρούσμα, ἐν Πετρούπολει θεωρεῖται ἡ χολέρα ἐξαλειφθεῖσα.

Παρίσιοι.—Χθὲς μετὰ μεσημβρίαν ἐξετροχιάθη ἡ Σιδηροδρομικὴ ἄμαξα τοῦ Castra δύο πρόσωπα ἐρονεύθησαν καὶ 15 ἐπληγώθησαν.

Παρίσιοι.—21 Δεκεμβρίου. Ἐν τῇ ἐποδοχῇ τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ Καὶνῶ, ὁ Πρόεδρος τοῦ Διπλωματικοῦ σώματος προσεπώνησεν ὑπὲρ τῆς ἀδελφώσεως τῶν ἐθνῶν. ἅπανα κατ' οὐσίαν δὲν ἀπὸ λουὺν εἰμὴ μίαν Οἰκογένειαν καὶ εὐχεται ἵνα τὸ εὐγενὲς Γαλλικὸν ἔθνος εὐήμερὸς Καρνῶ ἡνυχασίτησεν ἐξ ὀνόματος Γαλλικοῦ ἔθνους διὰ τὰς εὐγενεῖς προσήσεις ὑπὲρ τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους.

ΕΝ ΠΥΓΡΩ

Ἡμερολογία τῆς «Οδησοῦ» ὡς καὶ Βουλγαροελληνικὴ Γραμματικὰ πωλᾶνται εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Δ. Σαμαρίδου καὶ Παλαμίδου.

ΕΝ ΣΩΖΟΥΠΟΛΕΙ

Παρὰ τῷ κ. Μιχ. Τζιβελάκη.
ΕΝ ΑΝΧΙΑΛΩ. παρὰ τῷ κ. Π. Λία Τενεκεδζή.
ΕΝ ΦΙΛΙΠΠΟΥΠΟΛΕΙ παρὰ τῷ βιβλιοπώλῃ κ. Τσεκερδέκη καὶ ἐν ΣΤΕΝΗΜΑΧΩ Παρὰ τῷ κ. Σφραγίδῃ.

Η ΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ „ΟΔΗΣΣΟΣ“ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΠΟΙΚΙΛΗΝ ΚΑΙ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΥΛΗΝ
ΤΙΜΑΤΑΙ ΔΥΟ ΜΟΝΟΝ ΛΕΒΩΝ

ΚΑΤΑΛΛΗΛΟΝ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΤΙΚΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΕΠΙΣΚΕΠΤΗΡΙΑ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΕΙΔΩΝ.
ΤΙΜΑΙ ΜΕΤΡΙΑΙ

„Η ΟΔΗΣΣΟΣ“

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΟΜΟΓΕΝΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟ 1893 ΕΞΑΚΟΛΟΓΗΣΕΙ ΤΗΝ ΤΡΙΤΤΗΝ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ ΕΚΔΟΣΙΝ ΜΕΤΑ ΠΟΛΛΩΝ ΒΕΛΤΙΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝΔΡΟΜΗΝ ΕΤΗΣΙΑ ΜΟΝΟΝ 15 ΛΕΒΑ.
ΕΞΑΜΗΝΟΣ 8.

ΖΗΤΟΥΝΤΑΙ ΕΜΜΙΣΘΟΙ Η ΔΙΣΚΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ
ΕΠΙΣΤΑΤΑΙ ΕΠΙ ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ, ΕΣ ΠΑΣΑΝ ΤΗΣ
ΗΜΕΤΕΡΑΣ ΧΩΡΑΣ ΓΩΝΙΑΝ.

ΟΙ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΛΑΜΒΑΝΟΥΣΙ
ΔΩΡΕΑΝ ΟΛΑΣ ΤΑΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΗΜΕ-
ΤΕΡΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ.

ΒΟΥΛΓΑΡΟ-ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ ΓΠΟ Ζ. ΠΑΥΛΟΥ.
ΤΙΜΑΤΑΙ 3 ΛΕΒΩΝ.

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ „ΟΔΗΣΣΟΥ“

Η „ΟΔΗΣΣΟΣ“ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗ ΤΟΥΣ ΣΥΝ-
ΔΡΟΜΗΤΑΣ ΤΗΣ ΥΠΟ ΠΑΣΑΝ ΕΠΟΨΙΝ ΔΙΑ ΤΟΥΤΟ
ΟΣΟΝ ΟΥΠΩ ΘΕΤΕΙ ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΔΥΟ
Η ΤΡΙΑ ΑΞΙΑΝΑΓΝΩΣΤΑ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑΤΑ
ΠΡΩΤΟΝ ΠΑΝ ΜΕΤΑΦΕΡΟΜΕΝΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΜΕΤΕΡΑΝ
ΓΛΩΣΣΑΝ.

ΥΠΟ ΤΑ ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ

„Ο ΕΜΠΟΡΕΥΟΜΕΝΟΣ ΜΑΘΗΤΗ“

ΥΠΟ Π.

Εγχειρίδιον πρὸς ἐκμάθησιν τῆς Βουλγαρικῆς καὶ Γαλλικῆς
Γλώσσης μετὰ Λεξιλογίου

„Η ΣΤΕΝΗΜΑΧΟΣ“

Ίστορικὴ μελέτη μετὰ τοῦ νέου σχεδίου τῆς πόλεως καὶ εἰκόνων
ὑπὸ Γ. ΜΟΥΣΑΙΟΥ.

Η ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΑΝΔΕΙΟΜΑΘΟΥΣΑ ΚΑΙ
ΑΜΑΥΡΟΥΜΕΝΗ.
Ο ΕΝ ΦΛΑΡΙΩ ΚΑΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΡΑΚΤΕΟΝ.

Τοιαύτην δὲ γνήρη ἐπιγραφὴν μελέτη ἐκκλησιαστικῶ-κοινωνικῶ-ἐθνολογικῆ τῆς ὁποίας τὴν
συγγραφὴν ἀνέλαβε εὐσεβεστάτος καὶ ἀμερόληπτος Θεολόγος τῆς ἡμετέρας ἐκκλησίας.
Ὁ Συγγραφεὺς παρακαλεῖ πάντα εὐσεβεστάτους κληρικοὺς ἢ λαϊκοὺς ἀχθόμενον ἐπὶ τῇ σημερινῇ
καταστάσει τῆς ἐκκλ. τῆς ὁποίας καὶ τοῦ κλ. ἡ οὐδὲν μὴ δευτέραν ἀποστείλῃ ἀ-
νανέμωσιν ἢ ἐντυπωρίῳσι πᾶσαν πληροφορίαν σχετικὴν πρὸς τὴν μεγαλειότητα καὶ πολ-
μυρίαν αὐτοῦ πρόθεσιν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν „Journal Odizos“ Λάρνα — διὰ τὸν Ε. Θ.
Ἐν Βάρνῃ 17 Νομβρίου 1892.

ΔΙΑΤΙΜΗΣΙΣ ΒΟΥΛΓ. ΕΘΝ. ΤΡΑΠΕΖΗΣ Βάρνα, 19 Δεκεμβρίου 1892.

Ἐπικαταλλαγή (agio) Πωλήσεις, ἀργ. με χρυσὸν 3 Ἀγορά „ „ „ 3 30	ἀγορά εἰς χρυσὸν		πωλήσεις εἰς χρυσὸν		Συναλλάγματα εἰς χρυσὸν	
	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.	λέβα	ἐκ.
Ρωσσίας χαρτ. ρούβλια	100	251	85	258	10	253
„ φράγκ. χρ. σά	100	—	—	101	—	—
Αὐστρίας χαρτ. φιαρ.	100	208	—	210	55	209
„ φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	40	—
Γερμανίας μάρκ.	100	123	20	124	40	124
„ φρ. χρ.	100	—	—	100	50	—
Γαλλίας						
Βελγίου						
Ἰταλίας						
Ελβετ.						
Ἀγγλίας λ. στερλ.	1	25	19	25	28	25
„ φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	50	—
Τουρκίας λίρα τουρκ.	1	22	70	22	90	—
„ φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	25	—
Σερβίας						
Ρουμανίας						
φράγκ. χρυσά	100	—	—	100	25	—
Τραπεζ. Ἀγγλίας, Γαλλίας Γερμανίας, Βελγίου καὶ Ελβετίας	99	—	—	100	—	—
Εἰκοσόφρακτον ἐν Βιέννῃ fl.	9.59					

Ὁ ἐλάχιστος ὁρος διὰ τὰς ἂνω ἐπικρατείας εἶναι 0.50 ἑκατοστά. Διὰ τὴν Τουρκίαν 1 λ. 60ν
Προμήθεια δι' ἀποστολὰς εἰς τὸ ἑσωτερικὸν τῆς ἡγεμονίας 1/10 %. Ἐλάχιστος ὁρος 0.25 ε.

TACHYTHS

ΕΥΘΙΝΙΑ

ΔΙΕΘΝΕΣ

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

Χ. Α. ΛΑΜΠΡΙΔΟΥ

ΙΔΡΥΘΕΝ ΕΝ ΒΑΡΝΗ ΚΑΤΑ ΤΟ 1891.

ποικιλία χαρακτήρων ἀμιγρώμενη πρὸς τὴν καλλιτέραν
τεχνουργίαν Εἰδικότης ἐν τοῖς ἀγγλ. γερμ. ἰταλ.
ἀρραβ. γάλλ. καὶ ἰσπαν. γλώσσῃς ἐν συνήθειᾳ
τοῦ ἡμερολογίου ὡς.

Τὸ τεχνουργεῖον ἰδὲν κατεψεύσθη ταχέως καὶ
συστήματος μηχανῶν καὶ πλοουσιμῶν διὰ νεωτέρων καὶ
ποικιλότητων χαρακτήρων ἀναλαμβάνει πᾶσαν τεχνο-
γραφικὴν ἐργασίαν εἰς Βουλγαρικῇ, Ἑλληνικῇ,
Γαλλικῇ, Ἰταλικῇ, Ἀγγλικῇ, Ρωσικῇ καὶ
Σερβικῇ γλώσσῃ.

Ὁ ἀνδρὶς ὅταν ἀναλαμβάνει τὴν ἐκτύπωσιν
ΑΓΓΕΛΙΩΝ ΘΑΝΑΤΟΥ, ΜΗΝΙΜΟΣΥΝΩΝ, ΓΑΜΩΝ,
ΑΡΡΑΒΩΝΩΝ, ΒΑΠΤΙΣΜΩΝ
Καὶ πᾶσης ἐκτέλεσιν ἐργασίας.

Ἀναλαμβάνομεν τὴν ἐκτύπωσιν:

Βιβλίων, Ἐπιμυρίδων, περιοδικῶν, προσκλητηρίων,
Επισκεπτηρίων, Διαποσέων, Λογαριασμῶν, καὶ ἀποδείξεων

ΔΕΧΟΜΕΘΑ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑΣ ΕΚ ΤΕ ΤΟΥ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΦΙΛΟΚΑΛΙΑ